

El nom de la cosa

Quan vam pensar el nom de Fonèvol, només vam tindre en compte que era medieval, apareixia en una història novel·lada sobre Jaume I d'Albert Salvadó. I com que la festa té com a pretext la commemoració d'una batalla, què millor que una arma de guerra!

Els primers dies ja ens vam adonar que Fonèvol no era un nom suficient per a explicar els nostres objectius, per això vam posar el sobrenom: amigues i amics de les festes de moros i cristians d'Alcoi.

L'arrel de la paraula és el mateix que la de fona: Instrument per a tirar pedres que consisteix en una tira curta d'una matèria flexible, especialment cuir, on es posa la pedra, unida en els seus extrems a dos trenes, normalment d'espart, cànem, etc. D'ací prové fonèvol que és una màquina de guerra usada en els setges de ciutats emmurallades i castells, consistent en una biga giratòria, en un extrem de la qual es posava el projectil (una pedra grossa), que era llançat amb força per l'acció d'un contrapés més gran lligat a l'altre extrem.

Ens agrada pensar que Fonèvol servirà per a tombar la muralla de masclisme que no permet a les dones participar plenament en les festes d'Alcoi.

No ens negareu que ha arribat a formar part del vocabulari del nostre poble, ens nomenen en els sainets, en els monòlegs, en la cançoneta popular del "perrea", en els articles periodístics i ens tanquen l'ullet artistes de tot tipus.

En els ambients integristes festers eviten el nostre nom, el nom està però elidit, bon senyal.

Nosaltres vam rescatar si més no una paraula, i ara mateix unes dues-centes trenta més, ja que hem publicat un llibre amb un vocabulari que pot servir per a mostrar que la festa és una font de cultura i que les dones en formem part.

Fonèvol